

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje kwestie dotyczące umowy związku partnerskiego.

Rozdział 2

Umowa związku partnerskiego

Art. 2. Przez umowę związku partnerskiego dwie osoby fizyczne pozostające faktycznie we wspólnym pożyciu określają swoje wzajemne zobowiązania o charakterze majątkowym lub osobistym w celu organizacji wspólnego życia.

Art. 3. Umowa związku partnerskiego jest zawierana w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi.

Art. 4. 1. Zawarcie umowy związku partnerskiego jest zgłaszane przez strony tej umowy kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu ze względu na miejsce zawarcia umowy.

2. Przy zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, każda ze stron umowy związku partnerskiego:

1) przedstawia dokument stwierdzający tożsamość oraz składa odpis skrócony aktu urodzenia, a także dowód ustania lub unieważnienia małżeństwa, jeżeli pozostawała poprzednio w związku małżeńskim, albo nieistnienia małżeństwa, jeżeli postępowanie o ustalenie nieistnienia małżeństwa toczyło się wobec niej;

2) składa pisemne zapewnienie, że nie wie o istnieniu okoliczności wyłączających zawarcie umowy związku partnerskiego, określone w art. 6.

3. Kierownik urzędu stanu cywilnego odmówi przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, jeśli zachodzą przesłanki wyłączające możliwość zawarcia umowy związku partnerskiego, określone w art. 6.

Art. 5. Do uzyskiwania zaświadczeń potwierdzających zgłoszenie kierownikowi urzędu stanu cywilnego zawarcia, rozwiązania lub wypowiedzenia umowy związku partnerskiego stosuje się art. 217-220 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.2)).

Art. 6. Umowy związku partnerskiego nie może zawrzeć:

- 1) osoba nie mająca ukończonych lat osiemnastu;
- 2) osoba ubezwłasnowolniona całkowicie;
- 3) osoba pozostająca w związku małżeńskim;
- 4) osoba związana inną umową związku partnerskiego;
- 5) osoba dotknięta chorobą psychiczną albo niedorozwojem umysłowym;
- 6) krewni w linii prostej, rodzeństwo, ani powinowaci w linii prostej;
- 7) przysposabiający i przysposobiony.

Art. 7. Zawarcie umowy związku partnerskiego nie powoduje zmiany stanu cywilnego, jednakże strony umowy związku partnerskiego w chwili zgłoszenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w drodze oświadczenia złożonego kierownikowi urzędu stanu cywilnego mogą zdecydować o przyjęciu wspólnego nazwiska będącego dotychczasowym nazwiskiem jednej ze stron lub o połączeniu nazwiska jednej ze stron z dotychczasowym nazwiskiem drugiej strony. Nazwisko utworzone w wyniku połączenia nie może składać się z więcej niż dwóch członów.

Art. 8. 1. Umowa związku partnerskiego:

1) wygasa z chwilą śmierci jednej ze stron;

2) ulega rozwiązaniu z chwilą:

a) złożenia wspólnego pisemnego oświadczenia o rozwiązaniu umowy związku partnerskiego,

b) upływu sześciu miesięcy od złożenia przez jedną ze stron umowy związku partnerskiego drugiej stronie tej umowy pisemnego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy,

c) zawarcia przez jedną ze stron umowy związku partnerskiego związku małżeńskiego.

2. Warunkiem rozwiązania umowy związku partnerskiego jest zgłoszenie kierownikowi urzędu stanu cywilnego, właściwemu ze względu na miejsce zawarcia umowy, rozwiązania tej umowy w drodze wspólnego pisemnego oświadczenia stron, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a albo w drodze oświadczenia jednej ze stron umowy związku partnerskiego o wypowiedzeniu umowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b wraz ze złożeniem temu kierownikowi oświadczenia o upływie sześciu miesięcy od wypowiedzenia.

3. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt małżeństwa jednej ze stron umowy związku partnerskiego, zobowiązany jest poinformować o zawarciu małżeństwa kierownika urzędu stanu cywilnego, któremu zgłoszono zawarcie umowy związku partnerskiego.

Art. 9. 1. Zgłoszenie kierownikowi urzędu stanu cywilnego zawarcia, rozwiązania lub wypowiedzenia umowy związku partnerskiego wpisuje się w aktach stanu cywilnego stron umowy związku partnerskiego w formie wzmianki dodatkowej, zawierającej imiona i nazwiska stron oraz datę zgłoszenia zawarcia, rozwiązania lub wypowiedzenia umowy związku partnerskiego.

2. O wpisaniu wzmianek dodatkowych, o których mowa w ust. 1, kierownik urzędu stanu cywilnego informuje kierowników urzędu stanu cywilnego właściwych ze względu na miejsce zamieszkania każdej ze stron umowy związku partnerskiego.

Art. 10. Jeśli strony umowy związku partnerskiego nie postanowią inaczej, przedmioty użytku domowego nabywane przez jedną ze stron umowy związku partnerskiego w trakcie jej obowiązywania, stają się przedmiotem współwłasności stron w częściach ułamkowych, a udziały we współwłasności są równe.

Art. 11. Jeśli strony umowy związku partnerskiego nie postanowią inaczej, udziały we współwłasności rzeczy i praw majątkowych nabywanych wspólnie w trakcie obowiązywania umowy są równe.

Art. 12. Jeśli strony umowy związku partnerskiego nie postanowią inaczej, odpowiadają solidarnie za zobowiązania zaciągane w celu zaspokajania bieżących potrzeb życia codziennego.

Art. 13. Do związków osób zawartych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w formie innej, niż małżeństwo lub przez osoby tej samej płci stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 14. Umowa związku partnerskiego w trakcie jej obowiązywania wywiera skutki określone w art. 15-32 z chwilą upływu roku od zgłoszenia kierownikowi urzędu stanu cywilnego jej zawarcia.

Rozdział 3

Przepisy zmieniające i przepis końcowy

Art. 15. W ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 295, z późn. zm.3)) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prawo pochowania zwłok ludzkich ma najbliższa pozostała rodzina osoby zmarłej, a mianowicie: 1) pozostały małżonek(ka) lub partner związany umową związku partnerskiego, 2) krewni zstępni, 3) krewni wstępni, 4) krewni boczni do 4 stopnia pokrewieństwa, 5) powinowaci w linii prostej do 1 stopnia. Prawo pochowania zwłok osób wojskowych zmarłych w czynnej służbie wojskowej przysługuje właściwym organom wojskowym w myśl przepisów wojskowych. Prawo pochowania zwłok osób zasłużonych wobec Państwa i społeczeństwa przysługuje organom

państwowym, instytucjom i organizacjom społecznym. Prawo pochowania zwłok przysługuje również osobom, które do tego dobrowolnie się zobowiązują.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.4)) w art. 83 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Nikt nie ma prawa odmówić zeznań w charakterze świadka, z wyjątkiem małżonka strony lub partnera strony związanego z nią umową związku partnerskiego, wstępnych, zstępnych i rodzeństwa strony oraz jej powinowatych pierwszego stopnia, jak również osób pozostających ze stroną w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli. Prawo odmowy zeznań trwa także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli oraz po wygaśnięciu lub rozwiązaniu umowy związku partnerskiego .”.

Art. 17. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.5)):

1) w art. 691 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W razie śmierci najemcy lokalu mieszkalnego w stosunek najmu lokalu wstępują: małżonek lub partner związany z najemcą umową związku partnerskiego, niebędący współnajemcą lokalu, dzieci najemcy i jego współmałżonka, inne osoby, wobec których najemca był obowiązany do świadczeń alimentacyjnych, oraz osoba, która pozostawała faktycznie we wspólnym pożyciu z najemcą.”;

2) art. 931-9351 otrzymują brzmienie:

„Art. 931 § 1. W pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek bądź partner związany ze spadkodawcą umową związku partnerskiego; dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi bądź partnerowi związanemu ze spadkodawcą umową związku partnerskiego nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku.

§ 2. Jeżeli dziecko spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przysługiwał, przypada jego dzieciom w częściach równych. Przepis ten stosuje się odpowiednio do dalszych zstępnych.

Art. 932 § 1. W braku zstępnych spadkodawcy powołani są do spadku z ustawy jego małżonek bądź partner związany ze spadkodawcą umową związku partnerskiego i rodzice.

§ 2. Udział spadkowy każdego z rodziców, które dziedziczy w zbiegu z małżonkiem bądź partnerem spadkodawcy związanym z nim umową związku partnerskiego, wynosi jedną czwartą całości spadku. Jeżeli ojcostwo rodzica nie zostało ustalone, udział spadkowy matki spadkodawcy, dziedziczącej w zbiegu z jego małżonkiem bądź partnerem związanym ze spadkodawcą umową związku partnerskiego, wynosi połowę spadku.

§ 3. W braku zstępnych i małżonka bądź partnera spadkodawcy związanego z nim umową związku partnerskiego cały spadek przypada jego rodzicom w częściach równych.

§ 4. Jeżeli jedno z rodziców spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przysługiwał, przypada rodzeństwu spadkodawcy w częściach równych.

§ 5. Jeżeli którekolwiek z rodzeństwa spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku pozostawiając zstępnych, udział spadkowy, który by mu przysługiwał, przypada jego zstępny. Podział tego udziału następuje według zasad, które dotyczą podziału między dalszych zstępnych spadkodawcy.

Art. 933. § 1. Udział spadkowy małżonka bądź partnera związanego ze spadkodawcą umową związku partnerskiego, który dziedziczy w zbiegu z rodzicami, rodzeństwem i zstępnymi rodzeństwa spadkodawcy, wynosi połowę spadku.

§ 2. W braku zstępnych spadkodawcy, jego rodziców, rodzeństwa i ich zstępnych, cały spadek przypada małżonkowi bądź partnerowi spadkodawcy związanemu z nim umową związku

partnerskiego.

Art. 934. § 1. W braku zstępnych, małżonka, bądź partnera związanego ze spadkodawcą umową związku partnerskiego, rodziców, rodzeństwa i zstępnych rodzeństwa spadkodawcy cały spadek przypada dziadkom spadkodawcy; dziedziczą oni w częściach równych.

§ 2. Jeżeli któreś z dziadków spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadał, przypada jego zstępny. Podział tego udziału następuje według zasad, które dotyczą podziału spadku między zstępnych spadkodawcy.

§ 3. W braku zstępnych tego z dziadków, który nie dożył otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadał, przypada pozostałym dziadkom w częściach równych.

Art. 934.1. W braku małżonka bądź partnera spadkodawcy związanego z nim umową związku partnerskiego i krewnych, powołanych do dziedziczenia z ustawy, spadek przypada w częściach równych tym dzieciom małżonka bądź partnera spadkodawcy związanego z nim umową związku partnerskiego, których żadne z rodziców nie dożyło chwili otwarcia spadku.

Art. 935. W braku małżonka bądź partnera spadkodawcy związanego z nim umową związku partnerskiego, jego krewnych i dzieci małżonka bądź partnera spadkodawcy związanego z nim umową związku partnerskiego, powołanych do dziedziczenia z ustawy, spadek przypada gminie ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy jako spadkobiercy ustawowemu. Jeżeli ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy w Rzeczypospolitej Polskiej nie da się ustalić albo ostatnie miejsce zamieszkania spadkodawcy znajdowało się za granicą, spadek przypada Skarbowi Państwa jako spadkobiercy ustawowemu.

Art. 935.1 Przepisów o powołaniu do dziedziczenia z ustawy nie stosuje się do małżonka spadkodawcy pozostającego w separacji bądź partnera spadkodawcy znajdującego się w okresie wypowiedzenia zawartej ze spadkodawcą umowy związku partnerskiego.”;

3) art. 939 i 940 otrzymują brzmienie:

„Art. 939 § 1. Małżonek bądź partner związany ze spadkodawcą umową związku partnerskiego dziedziczący z ustawy w zbiegu z innymi spadkobiercami, wyjąwszy zstępnych spadkodawcy, którzy mieszkali z nim razem w chwili jego śmierci, może żądać ze spadku ponad swój udział spadkowy przedmiotów urządzenia domowego, z których za życia spadkodawcy korzystał wspólnie z nim lub wyłącznie sam. Do roszczeń małżonka bądź partnera związanego ze spadkodawcą umową związku partnerskiego z tego tytułu stosuje się odpowiednio przepisy o zapisie.

§ 2. Uprawnienie powyższe nie przysługuje małżonkowi bądź partnerowi związanemu ze spadkodawcą umową związku partnerskiego, jeżeli wspólne pożycie małżonków lub partnerów ustało za życia spadkodawcy.

Art. 940 § 1. Małżonek jest wyłączony od dziedziczenia, jeżeli spadkodawca wystąpił o orzeczenie rozwodu lub separacji z jego winy, a żądanie to było uzasadnione. Partner jest wyłączony od dziedziczenia, jeżeli spadkodawca złożył mu wypowiedzenie umowy związku partnerskiego, w którym zastrzegł takie wyłączenie.

§ 2. Wyłączenie od dziedziczenia małżonka bądź partnera związanego ze spadkodawcą umową związku partnerskiego następuje na mocy orzeczenia sądu. Wyłączenia może żądać każdy z pozostałych spadkobierców ustawowych powołanych do dziedziczenia w zbiegu z małżonkiem lub partnerem; termin do wytoczenia powództwa wynosi sześć miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o otwarciu spadku, nie więcej jednak niż jeden rok od otwarcia spadku.”;

4) w art. 991 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zstępny, małżonkowi bądź partnerowi związanemu ze spadkodawcą umową związku partnerskiego oraz rodzicom spadkodawcy, którzy byliby powołani do spadku z ustawy, należą się, jeżeli uprawniony jest trwale niezdolny do pracy albo jeżeli zstępny uprawniony jest małoletni -

dwie trzecie wartości udziału spadkowego, który by mu przypadł przy dziedziczeniu ustawowym, w innych zaś wypadkach - połowa wartości tego udziału (zachowek).”;

5) w art. 994 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przy obliczaniu zachowku należnego małżonkowi nie dolicza się do spadku darowizn, które spadkodawca uczynił przed zawarciem z nim małżeństwa. Przy obliczaniu zachowku należnego partnerowi związanemu ze spadkodawcą umową związku partnerskiego nie dolicza się do spadku darowizn, które spadkodawca uczynił przed zawarciem z nim umowy związku partnerskiego.”;

6) art. 1008 otrzymuje brzmienie:

„art.1008. Spadkodawca może w testamencie pozbawić zstępnych, małżonka bądź partnera związanego z nim umową związku partnerskiego oraz rodziców zachowku (wydziedziczenie), jeżeli uprawniony do zachowku:

1) wbrew woli spadkodawcy postępuje uporczywie w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego;

2) dopuścił się względem spadkodawcy albo jednej z najbliższych mu osób umyślnego przestępstwa przeciwko życiu, zdrowiu lub wolności albo rażącej obrazy czci;

3) uporczywie nie dopełnia względem spadkodawcy obowiązków rodzinnych.”;

7) w art. 1039 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli w razie dziedziczenia ustawowego dział spadku następuje między zstępnymi albo między zstępnymi i małżonkiem bądź partnerem związanym ze spadkodawcą umową związku partnerskiego, spadkobiercy ci są wzajemnie zobowiązani do zaliczenia na schedę spadkową otrzymanych od spadkodawcy darowizn, chyba że z oświadczenia spadkodawcy lub z okoliczności wynika, że darowizna została dokonana ze zwolnieniem od obowiązku zaliczenia.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.6)) w art. 261 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Nikt nie ma prawa odmówić zeznań w charakterze świadka, z wyjątkiem małżonków stron bądź partnerów stron związanych ze stronami umową związku partnerskiego, ich wstępnych, zstępnych i rodzeństwa oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osób pozostających ze stronami w stosunku przysposobienia. Prawo odmowy zeznań trwa po ustaniu małżeństwa, wygaśnięciu lub rozwiązaniu umowy związku partnerskiego lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia. Jednakże odmowa zeznań nie jest dopuszczalna w sprawach o prawa stanu, z wyjątkiem spraw o rozwód.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 768) w art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3.Do poszczególnych grup podatkowych zalicza się:

1) do grupy I - małżonka, partnera związanego umową związku partnerskiego, zstępnych, wstępnych, pasierba, zięcia, synową, rodzeństwo, ojczyrna, macochę i teściów;

2) do grupy II - zstępnych rodzeństwa, rodzeństwo rodziców, zstępnych i małżonków pasierbów bądź partnerów pasierbów związanych umową związku partnerskiego, małżonków rodzeństwa bądź partnerów rodzeństwa związanych umową związku partnerskiego i rodzeństwo małżonków bądź rodzeństwo partnerów związanych umową związku partnerskiego, małżonków rodzeństwa małżonków bądź partnerów rodzeństwa małżonków związanych umową związku partnerskiego bądź partnerów rodzeństwa partnerów związanych umową związku partnerskiego, małżonków innych zstępnych i partnerów innych zstępnych związanych umową związku partnerskiego;

3) do grupy III - innych nabywców.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z

2010 r. Nr 51, poz. 307, z późn. zm.7)):

1) w art. 6 po ust. 13 dodaje się ust. 14 w brzmieniu:

„14. Przepisy ust. 2-3a i 8-13 stosuje się odpowiednio do partnerów związanych umową związku partnerskiego.”;

2) w art. 6a po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do partnerów związanych umową związku partnerskiego.”;

3) w art. 32 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Jeżeli podatnik złoży płatnikowi oświadczenie, że za dany rok zamierza opodatkować dochody łącznie z małżonkiem bądź partnerem związanym z nim umową związku partnerskiego bądź na zasadach określonych w art. 6 ust. 4, a za rok podatkowy przewidywane, określone w oświadczeniu:

1) dochody podatnika nie przekroczą górnej granicy pierwszego przedziału skali, a odpowiednio małżonek, partner lub dziecko nie uzyskują żadnych dochodów z wyjątkiem renty rodzinnej - zaliczki za wszystkie miesiące roku podatkowego wynoszą 18 % dochodu uzyskanego w danym miesiącu i są dodatkowo pomniejszane za każdy miesiąc o kwotę stanowiącą 1/12 kwoty zmniejszającej podatek, określonej w pierwszym przedziale skali podatkowej;

2) dochody podatnika przekroczą górną granicę pierwszego przedziału skali, a odpowiednio małżonek, partner lub dziecko nie uzyskują żadnych dochodów z wyjątkiem renty rodzinnej lub dochody małżonka bądź partnera mieszczą się w niższym przedziale skali, zaliczki za wszystkie miesiące roku podatkowego wynoszą 18 % dochodu uzyskanego w danym miesiącu.”;

4) w art. 34 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Jeżeli podatnik poza dochodami uzyskanymi od organu rentowego:

1) nie uzyskał w roku podatkowym innych dochodów, z wyjątkiem określonych w art. 30-30c oraz art. 30e,

2) nie korzysta z odliczeń, z zastrzeżeniem ust. 10-10b,

3) nie korzysta z możliwości łącznego opodatkowania jego dochodów z dochodami małżonka bądź partnera związanego z nim umową związku partnerskiego bądź nie korzysta z możliwości opodatkowania, o którym mowa w art. 6 ust. 4,

4) nie uzyskał dochodów powodujących obliczenie należnego podatku w sposób określony w art. 27 ust. 8,

5) (uchylony),

6) nie ma obowiązku doliczenia kwot uprzednio odliczonych, z zastrzeżeniem ust. 11,

- podatek wynikający z rozliczenia rocznego obniżony o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, pobranej w roku podatkowym przez organ rentowy ze środków podatnika, jest podatkiem należnym od podatnika za dany rok, chyba że naczelnik urzędu skarbowego wyda decyzję określającą wysokość zobowiązania podatkowego w innej wysokości.”;

5) w art. 45c ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby organizacji pożytku publicznego, we wrześniu roku następującego po roku podatkowym przekazuje organizacji pożytku publicznego zbiorczą informację o:

1) danych identyfikacyjnych (imię, nazwisko i adres), w tym obojga małżonków bądź partnerów związanych umową związku partnerskiego, którzy na wniosek podlegają łącznemu opodatkowaniu, oraz

- 2) wysokości kwoty, o której mowa w ust. 1, przekazanej na rzecz tej organizacji,
- 3) przeznaczeniu kwoty, o której mowa w ust. 1, przez organizację pożytku publicznego (cel szczegółowy)

- jeżeli podatnik w zeznaniu podatkowym lub w korekcie zeznania, o których mowa w ust. 1, wyraził zgodę na przekazanie organizacji pożytku publicznego danych wymienionych w pkt 1 i 2, lub wskazał cel szczegółowy, o którym mowa w pkt 3.”

Art. 21. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.8)) w art. 78 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli twórca nie wyraził innej woli, po jego śmierci z powodztwem o ochronę autorskich praw osobistych zmarłego może wystąpić małżonek bądź partner związany z twórcą umową związku partnerskiego, a w jego braku kolejno: zstępni, rodzice, rodzeństwo, zstępni rodzeństwa.”

Art. 22. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.9)) w art. 115 § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. Osobą najbliższą jest małżonek, partner związany umową związku partnerskiego, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu.”

Art. 23. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.10)) w art. 182 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Prawo odmowy zeznań trwa mimo ustania małżeństwa lub przysposobienia oraz wygaśnięcia lub rozwiązania umowy związku partnerskiego.”

Art. 24. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r., Nr 72, poz. 665, z późn. zm.11)) w art. 56 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Posiadacz rachunku oszczędnościowego, rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego lub rachunku terminowej lokaty oszczędnościowej może polecić pisemnie bankowi dokonanie - po swojej śmierci - wypłaty z rachunku wskazanym przez siebie osobom: małżonkowi, partnerowi związanemu z tym posiadaczem umową związku partnerskiego, wstępnym, zstępnym lub rodzeństwu określonej kwoty pieniężnej (dyspozycja wkładem na wypadek śmierci).”

Art. 25. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.12)) w art. 196 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Nikt nie ma prawa odmówić zeznań w charakterze świadka, z wyjątkiem małżonka strony, partnera strony związanego z nią umową związku partnerskiego, wstępnych, zstępnych i rodzeństwa strony oraz powinowatych pierwszego stopnia, jak również osób pozostających ze stroną w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli. Prawo odmowy zeznań trwa także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli oraz wygaśnięciu lub rozwiązaniu umowy związku partnerskiego.”

Art. 26. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 oraz z 2010 r., Nr 40, poz. 224) art. 67-70 otrzymują brzmienie:

„art. 67. 1. Do renty rodzinnej uprawnieni są następujący członkowie rodziny spełniający warunki określone w art. 68-71:

- 1) dzieci własne, dzieci drugiego małżonka, dzieci drugiego partnera związanego umową związku partnerskiego oraz dzieci przysposobione;
- 2) przyjęte na wychowanie i utrzymanie przed osiągnięciem pełnoletności wnuki, rodzeństwo i inne dzieci, w tym również w ramach rodziny zastępczej;
- 3) małżonek (wdowa i wdowiec);

3a) partner związany ze zmarłym w dniu jego śmierci umową związku partnerskiego;

4) rodzice.

2. Za rodziców w rozumieniu ustawy uważa się również ojczyma i macochę oraz osoby przysposabiające.

Art. 68. 1. Dzieci własne, dzieci drugiego małżonka, dzieci drugiego partnera związanego umową związku partnerskiego i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej:

1) do ukończenia 16 lat;

2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo

3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

2. Jeżeli dziecko osiągnęło 25 lat życia, będąc na ostatnim roku studiów w szkole wyższej, prawo do renty rodzinnej przedłuża się do zakończenia tego roku studiów.

Art. 69. Przyjęte na wychowanie i utrzymanie wnuki, rodzeństwo i inne dzieci, o których mowa w art. 67 ust. 1 pkt 2, mają prawo do renty rodzinnej, jeżeli spełniają warunki określone w art. 68, a ponadto:

1) zostały przyjęte na wychowanie i utrzymanie co najmniej na rok przed śmiercią ubezpieczonego (emeryta lub rencisty), chyba że śmierć była następstwem wypadku, oraz

2) nie mają prawa do renty po zmarłych rodzicach, a gdy rodzice żyją, jeżeli:

a) nie mogą zapewnić im utrzymania albo

b) ubezpieczony (emeryt lub rencista) lub jego małżonek bądź partner związany z nim umową związku partnerskiego był ich opiekunem ustanowionym przez sąd.

Art. 70. 1. Wdowa ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli:

1) w chwili śmierci męża osiągnęła wiek 50 lat lub była niezdolna do pracy albo

2) wychowuje co najmniej jedno z dzieci, wnuków lub rodzeństwa uprawnione do renty rodzinnej po zmarłym mężu, które nie osiągnęło 16 lat, a jeżeli kształci się w szkole - 18 lat życia, lub jeżeli sprawuje pieczę nad dzieckiem całkowicie niezdolnym do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolnym do pracy, uprawnionym do renty rodzinnej.

2. Prawo do renty rodzinnej nabywa również wdowa, która osiągnęła wiek 50 lat lub stała się niezdolna do pracy po śmierci męża, nie później jednak niż w ciągu 5 lat od jego śmierci lub od zaprzestania wychowywania osób wymienionych w ust. 1 pkt 2.

3. Małżonka rozwiedziona lub wdowa, która do dnia śmierci męża nie pozostawała z nim we wspólności małżeńskiej, ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli oprócz spełnienia warunków określonych w ust. 1 lub 2 miała w dniu śmierci męża prawo do alimentów z jego strony ustalone wyrokiem lub ugodą sądową.

4. Wdowa niespełniająca warunków do renty rodzinnej określonych w ust. 1 lub 2 i niemająca niezbędnych źródeł utrzymania ma prawo do okresowej renty rodzinnej:

1) przez okres jednego roku od chwili śmierci męża;

2) w okresie uczestniczenia w zorganizowanym szkoleniu mającym na celu uzyskanie kwalifikacji do wykonywania pracy zarobkowej, nie dłużej jednak niż przez 2 lata od chwili śmierci męża.

5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do wdowca. Przepisy ust. 1, 2 i 4 stosuje się odpowiednio do partnera związanego ze zmarłym umową związku partnerskiego.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia

społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512 i Nr 225, poz. 1463) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za członków rodziny, o których mowa w ust. 1 pkt 3, uważa się małżonka, partnera związanego umową związku partnerskiego, rodziców, teściów, dziadków, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku ponad 14 lat - jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z ubezpieczonym w okresie sprawowania opieki.”

Art. 28. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116, z późn. zm.13)) w art. 14:

1) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu::

„ 1a. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do partnera związanego umową związku partnerskiego.”;

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ust. 1 i 1a nie naruszają uprawnień spadkobierców do dziedziczenia wkładu.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.14)) w art. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) członek rodziny - cudzoziemca będącego lub niebędącego obywatelem UE:

a) małżonka obywatela UE lub partnera związanego z obywatelem UE umową związku partnerskiego,

b) bezpośredniego zstępnego obywatela UE lub jego małżonka lub partnera związanego z nim umową związku partnerskiego, w wieku do 21 lat lub pozostającego na utrzymaniu obywatela UE lub jego małżonka lub partnera,

c) bezpośredniego wstępnego obywatela UE lub jego małżonka lub partnera związanego z nim umową związku partnerskiego, pozostającego na utrzymaniu obywatela UE lub jego małżonka lub partnera;”.

Art. 30. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r., Nr 164 poz. 1027 z późn. zm.15)) w art. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) członek rodziny - następujące osoby:

a) dziecko własne, dziecko małżonka, dziecko partnera związanego umową związku partnerskiego, dziecko przysposobione, wnuka albo dziecko obce, dla którego ustanowiono opiekę, albo dziecko obce w ramach rodziny zastępczej, do ukończenia przez nie 18 lat, a jeżeli kształci się dalej - do ukończenia 26 lat, natomiast jeżeli posiada orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności lub inne traktowane na równi - bez ograniczenia wieku,

b) małżonka, partnera związanego zarejestrowaną umową związku partnerskiego,

c) wstępnych pozostających z ubezpieczonym we wspólnym gospodarstwie domowym;”.

Art. 31. W ustawie z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów (Dz. U. Nr 169, poz. 1411, z 2009 r. Nr 141, poz. 1149 oraz z 2010 r., Nr 182, poz. 1228):

1) w art. 12 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pobranie następuje na rzecz krewnego w linii prostej, rodzeństwa, osoby przysposobionej lub małżonka bądź partnera związanego z dawcą umową związku partnerskiego oraz, z zastrzeżeniem art. 13, na rzecz innej osoby, jeżeli uzasadniają to szczególne względy osobiste;”;

2) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pobranie komórek, tkanek lub narządu od żywego dawcy na rzecz osoby niebędącej krewnym w linii prostej, rodzeństwem, osobą przysposobioną lub małżonkiem bądź partnerem związanym z dawcą umową związku partnerskiego, wymaga zgody sądu rejonowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu dawcy, wydanego w postępowaniu nieprocesowym, po wysłuchaniu wnioskodawcy oraz po zapoznaniu się z opinią Komisji Etycznej Krajowej Rady Transplantacyjnej.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2009 r. Nr 52, poz. 417 i Nr 76, poz. 641 oraz z 2010 r. Nr 96, poz. 620) w art. 3 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoba bliska - małżonka, partnera związanego z pacjentem umową związku partnerskiego, krewnego lub powinowatego do drugiego stopnia w linii prostej, przedstawiciela ustawowego, osobę pozostającą we wspólnym pożyciu lub osobę wskazaną przez pacjenta;”.

Art. 33. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.